

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1088

20.01.2024 (135)

Michael Kühnen

De tweede revolutie Deel I: Geloof en strijd

Deel 1

**VOORWOORD
door Christian Worch**

Ik ontmoette Michael Kühnen in de zomer van 1977 tijdens een straatgevecht met de commune. Al bij deze eerste ontmoeting, die door omstandigheden kort was, maakten hij en de kameraden van de Hansa vrijetijdslub, die hij leidde, de best mogelijke indruk op mij. Het duurde niet lang voordat ik de NPD verliet en me beschikbaar stelde voor Michael Kühnen als lid van de nieuwe partij die hij van plan was op te richten.

In de herfst van 1977 werd het **AKTIONSFRONT NATIONALER SOZIALISTEN** opgericht door Michael Kühnen. In een paar maanden werden we bekend buiten de grenzen van West-Duitsland. Het door Michael Kühnen ontworpen programma en het concept van een open, provocerend optreden bleken uitstekend te werken. We waren maar een kleine groep jonge en zichzelf opofferende idealisten, zonder ruggensteun, zonder connecties, zonder invloed en zonder financiële steun. Maar we lieten ons niet afschrikken en hadden succes. Voor het eerst werden onze vijanden gedwongen om nota te nemen van het

bestaan van georganiseerde en meestal jonge nationaalsocialisten. Als plaatsvervanger van Michael Kühnen was ik bij bijna alle acties aanwezig. Bovendien werkte ik nauw met hem samen bij alle organisatorische kwesties. In deze tijd heb ik hem leren kennen en waarden als persoon, als kameraad en als politiek leider.

Niemand kon tegen hem op:

Met zijn volledige inzet en bereidheid om offers te brengen, met zijn politieke visie, zijn tactische en strategische gevoel. Maar vooral met een charisma dat vooral jonge activisten aantrok. Hij is een breed opgeleide man, daadkrachtig, vasthoudend en moedig, een uitstekende spreker en organisator. Hij is een man die het leiderschap niet opeiste uit egoïsme of verwaandheid, maar het hem werd opgedrongen door zijn kameraden en het accepteerde omdat wij, net als hij, weten dat hij er de beste man voor was en is.

Na zijn arrestatie in de zomer van 1978 kon ik de SNE nog anderhalf jaar leiden tot ik zelf werd gearresteerd. Tijdens onze gevangenschap veranderde het politieke klimaat. De vervolging werd sterker en als gevolg daarvan gingen veel groepen uit elkaar. Maar het spirituele klimaat, de bereidheid van vooral jonge mensen om op te komen voor het oude en toch eeuwig nieuwe idee, werd beter. Het was alsof het lot een adempauze nam:

Wachten op de vrijlating van Michael Kühnen.

In december 1982 was het zover en vanaf dat moment ging het van kwaad tot erger. Het Appèl van Frankfurt en de vereniging met de **NATIONALE SOCIALISTEN** volgden. Dit werd gevolgd door sensationele openbare bijeenkomsten, die zelfs in het buitenland breed werden uitgemeten. Dit werd gevolgd door een vereniging van alle belangrijke nationaalsocialistische krachten in een verenigde organisatie. Vanaf maart kon ook ik hier weer actief aan deelnemen. Als man uit de directe omgeving van Michael Kühnen weet ik heel goed hoe moeilijk ons werk was. Er was gebrek aan voertuigen, drukpersen en andere technische apparatuur, ontmoetingsplaatsen en verbindingen. Vervolging door de staat werd afgewisseld met terreur vanuit de gemeente. Alleen al in de eerste zes maanden van 1983 waren er in totaal drie aanslagen op Michael Kühnen.

En het constante tekort aan geld was bijzonder deprimerend. Meer dan eens reden we naar een rally en wisten we niet eens of er genoeg benzine zou zijn voor de terugreis.

Maar al deze problemen konden Michael Kühnen niet ontmoedigen. Ze versterkten hem alleen maar in zijn vastberadenheid en toewijding. Hij was de

drijvende kracht, de motor die de kameraden aanzette tot steeds nieuwe acties en hen naar succes leidde.

Hoewel we volgens officiële informatie van het Bureau ter Bescherming van de Grondwet niet meer dan 270 leden hadden, werden de ANS/NA en al haar dochterorganisaties op 7 december 1983 verboden. Maar voor het eerst in de geschiedenis van de West-Duitse deelstaat van de Bondsrepubliek Duitsland had een verbod op organisaties geen effect. Michael Kühnen zelf vertelde kameraden en vertegenwoordigers van de pers op de dag van het verbod:

"We zijn verboden. Nou en? Sieg Heil!"

De gemeenschap die na een jaar van strijd en opoffering was ontstaan, kon niet zomaar worden verboden. Organisaties kunnen worden ontbonden, maar de mensen die ervoor vochten blijven. En het geweldige gevoel te hebben gewerkt voor een gemeenschappelijke zaak onder een verenigd leiderschap, dat bleef ook.

Al na een paar maanden moesten vooraanstaande West-Duitse politici toegeven dat ze met het verbod een slag hadden geslagen. De reactie was een verhoogde staatsterreur tegen Michael Kühnen. Er werden opnieuw onderzoeken tegen hem ingesteld, hij werd voor de rechter gesleept en bij elke mogelijke gelegenheid door de politie gearresteerd onder de meest ongeloofwaardige voorwendselen. We wisten dat het niet lang meer zou duren voordat Michael Kühnen weer achter de tralies en muren van een democratische meningsgevangenis zou verdwijnen. Hij wist dit ook, was erop voorbereid en er klaar voor. De georganiseerde Duitse nationaalsocialisten staan onwrikbaar achter Michael Kühnen. Dit alleen al bewijst de charismatische uitstraling die Michael Kühnen heeft, de mate waarin hij het vertrouwen van zijn volgelingen geniet. Er bestaat geen twijfel over dat dit zo zal blijven. Michael Kühnen is in zijn leven partijgeschiedenis geworden. En zelfs als hij vandaag uit ons midden zou worden weggerukt, zou zijn naam onsterfelijk blijven zolang er nationaalsocialisten in Duitsland zijn, met andere woorden: zolang er **Duitsland is**.

Over het boek:

DE TWEEDE REVOLUTIE werd geschreven in de gevangenis en illegaal naar buiten gesmokkeld. De eerste publicatie zou plaatsvinden in de **KRITIK VERLAG** van kameraad Thies Christophersen. Maar voordat dat kon gebeuren, greep de politieke politie in. Het manuscript werd in beslag genomen en Thies Christophersen en Michael Kühnen werden aangeklaagd. Hoewel het vonnis werd vernietigd omdat het boek niet gedrukt was, was dit de eerste keer in de West-Duitse rechtsgeschiedenis dat een rechtbank mannen probeerde te veroordelen die een boek nog niet gedrukt hadden, maar het wel wilden drukken en verspreiden.

Dit alleen al bewijst hoe explosief **DE TWEEDE REVOLUTIE** is voor de machthebbers in West-Duitsland.

We zijn er op avontuurlijke wijze in geslaagd om een kopie van het manuscript te bemachtigen. Fotokopieën van het manuscript werden enige tijd ondergronds verspreid, zodat ten minste één exemplaar van het manuscript bewaard zou blijven, zelfs in het geval van een uitgebreide politieoperatie. **DE TWEEDE REVOLUTIE** is een fundamenteel werk, een theorie die ook een vooruitblik is. Het legt niet alleen uit waarom en hoe we vechten, maar vooral met welk uiteindelijk doel. Het is een programma, een allesomvattende gids over hoe het nationaalsocialisme in deze tijd en in dit land kan worden gerealiseerd, tegen alle verwachtingen in. En tegelijkertijd is dit boek een oorlogsverklaring aan zowel klassieke als nieuwe vijanden van de beweging, een bekentenis van het revolutionaire karakter van ons idee.

Wat doorslaggevend is aan dit boek is niet alleen de vooruitziendheid die eruit spreekt, de eenheid van overtuiging. Niet minder belangrijk is dat het een gemakkelijk te lezen boek is. In tegenstelling tot de langdradige uiteenzettingen van nationale scribenten spreekt Michael Kühnen de taal van zijn volk en schrijft hij zoals hij spreekt. Het is een boek dat je zelfs kunt begrijpen zonder naar een universiteit of gymnasium te zijn geweest. Het is een boek dat, indien mogelijk, ieder lid van het volk zou moeten kennen en vooral aandacht aan zou moeten besteden. Het is een revolutionair boek en de verspreiding ervan is een belangrijke stap op weg naar het grote doel van de nationale en socialistische revolutie, de vernieuwing van het volk en de idee.

INLEIDING

Ik ben een nationaalsocialist.

Ik ben een vechter - geen groot redenaar. En zeker geen schrijver.

Ik ben 23 jaar - geen leeftijd voor memoires of politieke filosofieën.

Ik zit in opinedetentie - ik heb geen boeken en documenten om mijn opmerkingen te ondersteunen.

Dit schrijven zal worden onderdrukt - de opvattingen van de burgerlijke wereld over de zogenaamde "neonazi's" zijn te vastgeroest. Hersenloze schurken, politieke rockers, psychopathische nakomelingen van de gaskamerpartij, dat is wat we moeten zijn in de ogen van onze vijanden, dat is hoe de roterende synagogen van de systeempers - van de Jüdische Allgemeine tot de Arbeiterkampf, van

Springer tot de UZ en van de Vorwärts tot de National-Zeitung - ons aan het volk willen laten zien. Bewijzen dat we anders zijn is een van de taken van dit boek. Ik schrijf dit boek als een strijder, als een beoefenaar, als de oprichter en leider van een jong front waar ik iets over te zeggen heb - niet als een theoretische windbuil! Mijn taal is geen bleke woordenstroom, maar een bloederig geloof waarvoor ik gevangen zit. Ik ben niet onpartijdig, niet objectief, en dat wil ik ook niet zijn, want de toekomst van dit volk staat op het spel, een volk dat een van de grootste en dapperste rassen is in de geschiedenis van de wereld en dat nu naar de knoppen is gegaan op zo'n manier dat je hart ervan klapt.

Dit boek wil beschuldigen en veroordelen, uitdrukking en vorm geven aan de wilde haat van mijn jonge kameraden, maar ook een nieuw en beter Duitsland tekenen waarin de Duitsers weer onder elkaar zijn: vrij, trots, gelukkig en verenigd in het **VIERDE REICH!**

Er valt niet veel over mezelf te vertellen. Ik ben geboren op 21 juni 1955 in Bonn-Beuel - tien jaar na de ineenstorting van het Groot-Duitse Rijk. Ik ben het enige kind van een middenstandsgezin dat vol afschuw is over de activiteiten van hun kroost. Sinds mijn vroegste jeugd ben ik geïnteresseerd in politiek en sinds mijn 14e heb ik een bewogen politieke tijd achter de rug:

Ik was een aanhanger van de NPD, die echter vanaf het begin te gematigd voor mij was, en werd de eerste en waarschijnlijk enige nationale democratische studentenwoordvoerder in Bonn. Ik was een kleine activist van Aktion WIDERSTAND, wiens groet we vandaag de dag nog steeds gebruiken. Voor een kort historisch moment was de W het eenheidssymbool van alle nationale krachten in de Bondsrepubliek. De mislukking van Aktion WIDERSTAND werd de tweede tragedie van de nationale beweging in slechts vijf jaar, na de mislukte poging van de NPD om de 5% horde te nemen. Het mislukte vanwege het laffe filistinisme van zogenaamde "nationale" reactionairen en - zoals we vandaag de dag weten - vanwege het verraad van vrijmetselaars en zionistische dienaren die zich in het nationale kamp hebben genesteld. Zonder ooit van overtuiging te veranderen, werd ik tegelijkertijd om tactische redenen lid van de Junge Union, om me er na een paar weken weer van los te maken, ontzet door het exclusieve carrièrisme van de CDU-junioren die op jonge leeftijd oud waren geworden.

Na 1973 leek er voor het eerst beweging op het nationale toneel te komen. Een groep jonge, actiebereide patriotten - in het begin misschien wel 400 - had de burgerlijke NPD verlaten en de Aktion NEUE RECHTE (ANR) opgericht, die explosief groeide. Hier ontmoetten wij jongens voor het eerst echte nationaalsocialisten, die geen geheim maakten van hun overtuigingen. Ik was waarschijnlijk de eerste die ANR-pamfletten verspreidde in mijn buurt, het district Rhein-Sieg. Maar de snelle groei van het ANR bleek eerder een vloek dan een

zegen. Er verschenen sektariërs, splitsers staken hun kop op en de ANR viel uiteen!

Alles viel voor mij in duigen! Ik wist nu wat ik moest denken van burgerlijk-democratische en nationale filistijnen. Ik was pas 18 jaar oud en had al vier groepen meegemaakt:

De JN, de jongerenorganisatie van de NPD, daarna Junge Union, Aktion W en tenslotte Aktion NEUE RECHTE. In die tijd beschouwde ik mezelf als een fascist, was een fanatiek bewonderaar van Benito Mussolini, wiens strijd om de macht altijd met hete harten door mij werd herbeleefd!

Wat mij destijds van het nationaalsocialisme scheidde, is wat iedereen scheidt die in de propagandaleugens van de overwinnaars gelooft:

Ik begreep niet wat de nationaalsocialisten tegen Joden hadden. Ik beging nog een laatste politieke fout voordat ik me op mijn negentiende terugtrok uit de politiek en me aanmeldde als vrijwilliger bij de Bundeswehr:

De overtuigde fascist Michael Kühnen begon uit pure verbijstering een flirt met het nationaalsocialistische communisme van de nieuwe (maoiïstische) KPD! Ook deze tijd was kort, maar het leerde me inzien dat er ook jonge idealisten aan de linkerkant werken, waarvan de meesten het beste willen. Sindsdien is mijn haat voor het liberaal-kapitalistische systeem dat de beste zonen van dit volk tegen elkaar opzet om zichzelf te redden en voor het criminele systeem van het bolsjewisme, maar niet voor de eenvoudige, misleide frontstrijder met het andere veldpostnummer - die met de hamer en sikkel. Hoe zou dit corrupte systeem beginnen te beven als, heel even maar, de machtige revolutionaire stromingen van rechts en links zich verenigden en de bezettingsdienaren in Bonn, deze stromannen van buitenlandse belangen, de afgrond in werden geveegd!

Van 1.7. 1974 tot 1.9. 1977 was ik vrijwilliger bij de Duitse strijdkrachten, met als laatste rang luitenant. Op de verschillende opleidingen kreeg ik bijna zonder uitzondering goede beoordelingen. Ik bleef bijna twee jaar weg van de politiek, ook al dreigde mijn humeur soms de overhand te krijgen. Pas met de oprichting van de Aktionsgemeinschaft VIERTE PARTEI (AVP) zag ik weer een politieke kans en nam ik vanaf het begin deel aan de organisatie van deze nieuwe rechtse partij, die een miljoenenbudget tot haar beschikking had voor de Bondsdagverkiezingen van 1976. In Hamburg was de situatie bijzonder gunstig omdat we een "zwart-wit-rood" staatsverband hadden. Vanaf het begin zaten er minstens vier rechtse partijen in het Hamburgse deelstaatsbestuur van de AVP, waarvan twee nationaalsocialisten! Ik was lid van dit bestuur vanaf de oprichting tot de uiteindelijke mislukking van de verkiezingskandidatuur, eerst als assessor

en uiteindelijk als plaatsvervangend deelstaatvoorzitter en aangewezen kandidaat voor de Bondsdag.

Maar tijdens deze verloving leerde ik Wolf-Dieter Eckart kennen, een afgestudeerd ingenieur van toen ongeveer 35 jaar en leider van de "Vrienden van de NSDAP". Eckart is "de" nationaalsocialistische pionier. Al in 1967/68 begon hij met het voorbereidende werk voor de oprichting van de Bond van Duitse Nationaal Socialisten (BDNS), die in 1969 werd verboden. Deze man versterkte mijn overtuiging dat ik op de goede weg was. Terwijl ik tot dan toe kon zeggen: "*Rechts van mij is alleen de muur*", geldt nu de zin: "*Ik ben de muur!*"

Hamburg is een bolwerk van nationaalsocialisten van de nieuwe generatie. Sinds het einde van de jaren 1960 registreert de staatsbescherming het bestaan van een "regionaal belangrijke NS-groep". Onder wisselende leiding en met steeds nieuwe namen zochten nationaalsocialisten een levensvatbare, legale uitweg uit het getto van het oude reactionaire rechts. Eerst met de JN, toen in de Standarte 17. Juni en uiteindelijk als de Freizeitverein Hansa, de voorloper van het Aktionsfront Nationaler Sozialisten. In de NSDAP/AO, Gau Hamburg, strijden jonge en oude nationaalsocialisten sinds 1971 ook voor de opheffing van het NS-verbod.

Het terrein was dus gunstig toen ik op 8 mei 1977 met de steun van twee kameraden de vrijetijdsclub Hansa organiseerde om het nationaalsocialisme in Hamburg een nieuwe impuls en een nieuwe strategie te geven. De weg uit de anonimiteit en naar het volk begon. Met steeds nieuwe ideeën werd de staatsveiligheid geprovoceerd, de pers gedwongen verslag te doen en het volk leerde eindelijk: **WE ZIJN TERUG!**

Het is een moeizame reis geweest, geplaveid met arrestaties en onderzoeken, verlies van banen en huizen. De terreur nam toe, het systeem vocht terug. Van januari tot juli 1978 werd ik achttien keer gearresteerd, de laatste keer werd ik in hechtenis genomen. En toch heb ik geen misdaad begaan :

Ik hou van mijn volk, vereer Adolf Hitler en spreek mijn mening uit - daarom ga ik door de gevangenschappen van de democraten!

Maar ik ga niet alleen. Achter mij en de andere leiders van nationale en socialistische gevechtseenheden staan al honderden jonge kameraden die geen enkel risico uit de weg gaan, die bereid zijn hun toekomst, hun jeugd, zelfs hun leven op te offeren voor hun volk als dat nodig is! Eerst kwamen er 18-20-jarigen, nu nemen 14-16-jarigen onze banieren al op. En elke dag komen er meer bij. Binnenkort zullen het er duizenden zijn:

Het hakenkruis en de Joodse beschermingsparagrafen zullen vallen en de Nationaal Socialistische Duitse Arbeiderspartij zal opnieuw het lot van ons volk in handen hebben! Voor deze dag leven we, voor deze dag vechten we, voor deze dag sterven we! Wij jonge patriotten, zowel leiders als volgelingen, willen niets anders zijn dan dienaren van een komende NSDAP, die nu al ondergronds vecht en op een dag opnieuw in de geschiedenis zal ingrijpen!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUGEMEINSCHAFT

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

11005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk, filosofisch en kunstgerelateerd.

Gelieve uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

the NEW ORDER

Number 174 (2021) Printed 17/21 Released 20/21 April 26, 2021 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education. Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottard Lenz

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!